

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Johan Nordahl Bruuns Amindelse

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Johan Nordahl Bruuns Amindelse", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1816_297_10-intro-shoot-idm116.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Digtet

Genre og opbygning

Grundtvigs digt over Johan Nordal Brun er, som titlen angiver, et minde- eller dødedigt (jf. Auken 1998, s. 15, 23 f., 221). Det er karakteristisk for Grundtvigs senere dødedigte, at han i modsætning til mange i sin samtid oftere formåede "at indfatte et menneskes liv og død i billedrige formler og derefter placere dette menneske i åndshistorien, — ikke kun den forbigangne, men også den kommende" (Lundgreen-Nielsen 1980b, s. 24). Denne evne kan allerede spores i dette tidlige dødedigt fra 1816.

Mottoet for digtet er hentet fra sidste afdeling af "Forslag til Norges Heltedigt", trykt i Grundtvigs digtsamling *Heimdall* fra december 1815 (s. 196-272, citatet er fra s. 258, l. 2-5). "Forslag til Norges Heltedigt" er et epos i seks afdelinger, der omhandler Norges historie i 900-tallet. I mottoets vers tiltales Norge med et 'du', og Grundtvig beder dem besinde sig på deres nuværende triste situation, som ligner den historiske. I heltedigtets sammenhæng antydes en parallel mellem den døende kong Håkon 1. Adelstensfostre, der var blevet tvunget til at frasige sig sin kristne tro, og den aldrende biskop Brun (Grundtvig 1815, s. 256-258). Efter mottoets vers foreslår Grundtvig i en kompliceret profeti en udfrielse fra Norges krise ved kristendommens mellemkomst (Lundgreen-Nielsen 1980a, s. 675).

Selve mindedigtet over Brun består af tre dele, der er tydeligt adskilte gennem forskellige former for metrik. De afvekslende strofeformer og den rytmiske ændring i versfødderne fra jambisk, over trokæisk til daktylisk underbygger det forandrede indhold og den skiftende stemning gennem digtet. Grundtvig forholdt sig sandsynligvis bevidst til samtidens stilistik, hvor de stigende jamber typisk signalerede det energisk opmuntrende og de faldende trokæer det sørgmodigt elegiske, mens daktyler i korte verslinjer kunne pege hen på den oldnordiske digtning med dens markante, sammentrængte udtryksform (se Baden 1804, s. 270-272, 289-194).

Billedsprog

Digtet er skrevet i en billedrig stil og kombinerer flere komplekse sammenligninger og billedstrukturer. Det trækker bl.a. på et almindeligt, udbredt billedsprog ved at hentyde til den bibelske hyrdeberetning i Matt 7,15 og en bispestav. Med Nordal Brun som det gode eksempel har bispen med sin stiliserede hyrdestav til opgave at vogte over sin kristne menighed (strofe 21-24). En lignende udnyttelse af en gængs billedbrug ses i kirkebygningens skib, der anvendes på den norske menighed, som Brun vil stå i spidsen for ved Jesu genkomst (strofe 15-16).

I dødedigtet har Grundtvig også indflettet et specifikt billedsprog ved at hentyde til Nordal Bruns litterære værker. Brun bliver f.eks. sammenstillet med den bibelske Jonatan, som Brun har skildret i eposset *Jonathan*, og med Olav 1. Tryggvason, en af Norges ældste konger (strofe 5 og 9). Jonatan døde i slaget på Gilboas bjerg (1 Sam 31,1-6; Brun 1796, s. 153-172), og Olav døde sandsynligvis i søslaget ved Svold. Men hentydningerne er flere. Ligesom den bibelske helt Jonatan (2 Sam 1,22) var den norske Ejnar Tamberskælver kendt som en stor bueskytte. Ejnars tilnavn 'Tamberskælver' er traditionelt blevet opfattet som 'bueskytte' på gammelt norsk, men kan også betyde 'som får buestrengen til at dirre'. Hans senere liv og død i konflikten med Olav 2. Haraldsson fremstillede Brun i tragedien *Einer Tambeskielver*. Den navnkundige Ejnar spillede dog allerede en fremtrædende rolle på kong Olav 1. Tryggvasons side i slaget ved Svold. I Olav Tryggvasons saga fortælles det, at da Ejnars bue gik i stykker, blev Olavs nederlag varslet. I et replikskifte spørger kongen: "hvad brast der saa høit?" og Ejnar svarer: "Norrig aff eders Hænder, Konge" (jf. strofe 2 og 4; Snorre 1777-1783, bind 1, kapitel 126, s. 342).

En billedsammensætning, som Grundtvig på denne tid var med til at gøre almen, er hans anvendelse af den norske gran over for den danske bøg (strofe 16 og 18). Da Grundtvig få måneder efter skulle skrive digtet "Nikolai Edinger Balles Amindelse" om Nordal Bruns jævnaldrende danske bispekollega N.E. Balle, anvendte han billederne som gennemgående metaforer i beskrivelsen af de to bisper og af savnet efter deres fælles kamp mod samtidens udvandede kristendom (*Danne-Virke* 1816-1817, bind 2, s. 48-64).